जीवहरणं यदुक्तिकायास्त्रैनाधिकस्य च पदा यक-टोऽपटत्तः भाग॰ २।७।१८।

तीका पु॰ तक स प्रघो॰ सात को क्वम् । इरिहर्षे स्वपक - यवे स्वमरः । रहरिहर्षे हेमच॰। रक्षिमछे न॰ हेम॰ । श्रमें पु॰ स्वयपानः । एनवप्रकृष्टे यवे यवाङ्ग्रे न॰ । "पावणोयस्य तोक्यानि यजु॰ १८।१२। ''तोक्यानि नव-प्रकृत्यपाः" वेदरो॰ । ''पत्रपुष्पप्रकृत्याम् स्ववज्ञ चरा-रिभः । गञ्चनिर्यासम्बास्थितोक् मेः कामान् वितन्त्रते साग॰१०।२२।२५ "तोक्माः पञ्चवादाङ्क्रुराः" श्रीधरः तेन हत्त्रस्थैऽपि च ।

तीक्सन् न॰ तक-मिनन् प्रमो॰ चत चोत्त्वम् । नविष्ठ्दयने रुपया न॰ निष्णाहः । "मेषजं तोक्सिभः" यजु॰ २१।

१०। "तोक्सिमचाँजैमें इःखनः" यजु॰ २१। ४२।
तीटक न॰ द्वाद्याचारपादके खन्दो भेदे। "इह तोटकमम्बुन
धिसैः प्रधितम्"दृ॰र॰। किदित्। चिष् यत्ते डित्त।
तोड खनादरे स्था॰ पर॰ चक्क पैट्। नोजृति खतोडीत्।
तोड खनादरे स्था॰ पर॰ चक्क पैट्। नोजृति खतोडीत्।

तीतस् चयः त्व-बाः तिषः । १ तवतः रत्यीत्यथः च । "मा
वयं रायस्पेषि पवियापा तोतो रायः यजुः ४। रोतः
भवः कन्त्रवाची खव्ययम् । तोतः कन्ते रायो
धमानि पेभवो वा पद्रूपेण तिष्ठन्तु । यहाऽव्ययानामनेकार्थतात्तोतः भव्दो युपात्पयप्रीयः । नोनः त्विय रायः
धन्तुः वेददीः ।

सोड़न न॰ छड-भावे ल्युट्। १भेदने श्दारणे श्हंसने च।
तोड़ो(री) स्त्रो छड़-यच गौरा॰ ड्रोय् वा डस रः। च्यनामच्याते तैनसाधने धान्यभेदे। [ समरः।
तोच्च न॰ छद्यदेऽनेन छद्र-करणे धृन्। गवादिताड़ने दखडे
तोद् प॰ छद्र-भावे बच्च। व्यथायां रत्नमाना। "हीनदम्ये
तोदकपड्रजाद्धानि व्याधिटिंड सं' सुन्नः। "दंगे तोदः
कराड्रपादुभीवेन्नानोयात् सुन्नः। कर्मार चच्च। श्वयके
ित्रः। ''तोदो धामस्य हर्वोरीमानः" चः ४।१६।११।
"तोदसोटकः'' भाः।

तीद्रन न॰ तद्यते उनेन करणे ल्युट् । १त्र एड खर्थ समरः । भावे ल्युट् । श्व्यथायाम् मेदिः । कर्कति ल्यु । श्व्यथके ति । "क षार्य मधुरं कृजं तोदनं कफवाति जत्" सुश्रुः । श्रचीरिष्टच भेदे पुः । ''चीरएच फल जान्व दर्रा जादन तोदन तिन्दु कव कु च प्रमान का श्वक पे फल् गुपक्ष प्रकार की प्रकार विल् विस्वी प्रस्तानि । फ्यान्वे तानि गीतानि कफ पिच इराणि च । सपाइकाणि क्वाणि कषायमधुराणि च" श्रुः । तीद्पणीं स्ती तोदं तोदकं पर्णमस्याः गौरा॰ डोष्। कृत्-सिते धान्यभेदे ।

"कोरदूषकय्यामाकनीवारयान्तत्त्वरकोहासकवियक्तुम-भूलिकानान्दीसखक्कक्विन्द्गवेधुकवक्कतोद्पर्यो सकुन्द-कवेषुयवप्रभरतयः क्षधान्यविश्वेषाः" सुन्तु ।

तीमर एंन त-विच् तौगेती बियते हनेन स-करणे अप्। १ इस वेषे गल्याये दग्डाकारे इसभेदे (रायवाम) व्यमरः । तोमरत्त्रमणं हेमा॰प॰तव्यमसमुद्रये उत्तं यथा। चौधनसभनुवें है। "युक्रो भगवासुवाच जमद्ग्नि प्रति वत्स ! निवोध यथामञ्चस्यमानम् तत् दण्डान्तितं बर्वजी इं वेति तोमरं दिविधं भवति। तच तोमरं सदर्खं बच्छायतं भनेत् तोमरं सनीयसं तज्ञार्थे प्रयोजयेत्। तच्च निकल्मध्यमोत्तमं भ्यस्तिविधं प्रमा-चती सवति तल चतुईसामाचं निक्रष्टं साई चतुईसा मध्यमं पञ्च इस्तप्रमाचं त्त्रमं भवति । तथा कलनायां चादां दितीयं तृतीयं चेति त्रिधा द्वाकृतमध्ये द्वाकृत-कितनेकं खाकाध्यात्पूर्वं माझुककितं हितीयं खात्। मध्यात्पूर्वं पङ्कुनकितस्यानकवनया हतीयं स्रात्। सार्ज मेकं निकरं, त्रयोमध्यमं प्रख्तमं कवनायासचा ः तीमरास्त्रसः परिचाइः परः मङ्झुं वो भवति सार्वप-खाङ्गुलो मध्यमः पञ्चाङ्गुलः कनिष्ठ इति । त्रयाचां देशानां त्रयः बन्दाः। बादनात्तवा बावन्यौमागधी दाचि-णात्यस्ति। तलावन्यतोमरं तच्चयसंस्यानं भवति मागर्ध तोमरं योनिसंखारं भवति दाचियात्यं तोमरं इत्तं भवति । तेषां सखानि तहे याच्यन्दतः इति इत्यादि । रनवाच्चरपादने बन्दोभेदे "प्रथमं सर्वं विविधाय जनणदयञ्च निधाय। जुद तीमरं सुबाकारि फिक्किराज-वह्मविद्यारि" तक्क्षचम् । मिरास्वयादिण । तीमर्ग्रह ४॰ तोगरं स्वष्याति यह-बब्न अस्। तो-तीमर्धर ए॰ लोगरमस्तं घरति ध-यन्। वक्की श्रद्धार्थक॰ तीमरिका स्ती तोमर+संज्ञायां कन्। आढक्याम् मन्दर तीय न॰ गौ॰त-विच् तने पून्ती यानि या मा १ जाने रपूर्वा-षादानचार च। ''जड्रता मेषैसतः एव तीयस्''माषः।

''सत्तोयैः गुध्यते योध्यं नदीनेनेन गुध्यति'' मतः।

प्योबादान चलस्य जनदैवनत्वात् तथात्वम् । १ववना-विचित्रवर्णस्याने च ज्यो॰ त॰ । तत् जबस्य चिन-

नीयलात् तथालम्।